

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ अग्निजायते प्रामोति जायते लभंते ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ त्वग्दोषीकुटी ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ दैवः प्रतीपः

दुर्योधननिबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि पुत्रक ॥ तथा तत्कुरु भद्रं ते यद्यस्ति पितृगौरवं ॥ २ ॥ सोमः प्रजापतिः पूर्वकुरुणां वंशवर्धनः ॥ सोमाद्भवषष्ठो यं ययातिर्नहुषा
त्मजः ॥ ३ ॥ तस्य पुत्रावभूवुर्हि पंचराजर्षिसत्तमाः ॥ तेषां यदुर्महा ते जाज्येष्ठः समभवत्प्रभुः ॥ ४ ॥ पूरुर्यवीयांश्च ततो योऽस्माकं वंशवर्धनः ॥ शर्मिष्ठया संप्रसूतो दु
हित्रावृषपर्वणः ॥ ५ ॥ यदुश्च भरतश्रेष्ठ देवयान्याः सुतो भवत् ॥ दौहित्रस्तातशुक्रस्य काव्यस्यामिततेजसः ॥ ६ ॥ यादवानां कुलकरो बलवान्वीर्यसंमतः ॥
अवमेने स तु क्षत्रं दर्पपूर्णः सुमंदधीः ॥ ७ ॥ न चातिष्ठत्पितुः शास्त्रे बलदर्पविमोहितः ॥ अवमेने च पितरं भ्रातृंश्चाप्यपराजितः ॥ ८ ॥ पृथिव्यां चतुरंतायां यदुरेवा
भवद्दली ॥ वशेरुत्वास नृपती न्यवसन्नागसाङ्गये ॥ ९ ॥ तं पिता परमक्रुद्धो ययातिर्नहुषात्मजः ॥ शशाप पुत्रं गांधारे राज्याच्चापिव्यरोपयत् ॥ १० ॥ ये चैनम
न्ववर्तत भ्रातरो बलदर्पिताः ॥ शशाप तान भिक्नुद्धो ययातिस्तनयानथ ॥ ११ ॥ यवीयां संततः पूरुपुत्रं स्ववशं वर्तिनं ॥ राज्ये निवेशयामास विधेयं नृपसत्तमः ॥ १२ ॥
एवं ज्येष्ठोऽप्यथोत्सिक्तो नराज्यमभिजायते ॥ यवीयां सोऽपि जायते राज्यं क्रुद्धोऽपसेवया ॥ १३ ॥ तथैव सर्वधर्मज्ञः पितुर्मम पितामहः ॥ प्रतीपः पृथिवीपालस्त्रिषु
लोकेषु विश्रुतः ॥ १४ ॥ तस्य पार्थिवसिंहस्य राज्यं धर्मेण शासतः ॥ त्रयः प्रजज्ञिरे पुत्रा देवकल्यायशस्विनः ॥ १५ ॥ देवापि रभवच्छ्रेष्ठो बाह्लीकस्तदनंतरं ॥ तृती
यः शांतनुस्तातधृतिमान्मे पितामहः ॥ १६ ॥ देवापि स्तुमहा ते जास्त्वग्दोषी राजसत्तमः ॥ धार्मिकः सत्यवादी च पितुः शुश्रूषणे रतः ॥ १७ ॥ पौरजानपदानां च सं
मतः साधुसत्कृतः ॥ सर्वेषां बालवृद्धानां देवापि हृदयंगमः ॥ १८ ॥ वदान्यः सत्यसंधश्च सर्वभूतहिते रतः ॥ वर्तमानः पितुः शास्त्रे ब्राह्मणानां तथैव च ॥ १९ ॥ बाह्लीक
स्य प्रियो भ्राता शांतनोश्च महात्मनः ॥ सौभ्रात्रं च परं तेषां सहितानां महात्मनां ॥ २० ॥ अथ कालस्य पर्याये क्रुद्धो नृपतिः सत्तमः ॥ संभारानभिषेकार्थं कारयामा
स शास्त्रतः ॥ २१ ॥ कारयामास सर्वाणि मंगलार्थानि वै विभुः ॥ तं ब्राह्मणाश्च वृद्धाश्च पौरजानपदैः सह ॥ २२ ॥ सर्वे निवारयामासुर्देवापेरभिषेचनं ॥ स तच्छु
त्वा तु नृपतिरभिषेकनिवारणं ॥ अश्रुकंठो भवद्राजा पर्यशो च तचात्मजं ॥ २३ ॥ एवं वदान्यो धर्मज्ञः सत्यसंधश्च सो भवत् ॥ प्रियः प्रजानामपि संस्त्वग्दोषेण प्रदू
षितः ॥ २४ ॥ हीनां गंपृथिवीपालं नाभिनंदंति देवताः ॥ इति कृत्वानृपश्रेष्ठं प्रत्यषेधन् द्विजर्षभाः ॥ २५ ॥ ततः प्रव्यथितां गोसौपुत्रशोकसमन्वितः ॥ निवारितं
नृपं दृष्ट्वा देवापि संश्रितो वनं ॥ २६ ॥

॥ २१ ॥ २२ ॥ आत्मजदेवापि ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥